

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8162

гр. София, 23.10.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 23.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **10321** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадено заявление – искане – жалба – иск от И. А. К. от [населено място], чрез пълномощника му адв. Ж., с което моли за защита срещу незаконосъобразно бездействие от Агенция за социално подпомагане.

В сезирания документ е посочил, че ответника Агенция за социално подпомагане е осъден да му заплати сумата от 200 лева с Решение по адм. д. № 2362/2018 г. по описа на АССГ, частично отменено с Решение на ВАС по адм. д. № 412/2019 г. по описа на ВАС. В следствие на издаден в негова полза изпълнителен лист, лицето е предприело действия за изплащане на сумата, като е предявило пред АСП изпълнителен лист от 10.07.2019 г. на АССГ за сумата от 200 лева. Вместо сумата от 200,00 лв., ответникът му изплатил сумата от 136,00 лв.

В допълнително уточнение, жалбоподателят посочва, че ответникът с бездействието си е нарушил чл. 519 и сл. ГПК, вр. чл. 267 АПК, вр. § 1ДР на ЗА. С поведението си служителите при ответника са нарушили разпоредбите на чл. 20 ЗДСл, който е длъжен да не проявява грубост, точно и своевременно да удовлетворява исканията на гражданите. Съгласно задълженията си, служителите при ответника са били длъжни да прочетат и изпълнят компетентно и добросъвестно крайния съдебен акт. моли да бъде задължен ответника да извърши фактическо действие по уведомяване, прочитане и изпълнение на решение № 9416/19.06.2019 г., постановено по адм.д. № 412/2019 г. по описа на ВАС, III отд.

Ответният орган Агенция за социално подпомагане е представил становище по жалбата, с което посочва, че не са посочени конкретни действия, които е бил задължен да извърши. Посочва, че при издаден в полза на жалбоподателя изпълнителен лист, ответникът е погасил своето задължение. На жалбоподателя е изпратен отговор, в който му е посочено, че органа ще извърши компенсация, тъй като са налице две насрещни изискуеми и ликвидни вземания по реда на чл. 103 ЗЗД.

Моли за отхвърляне на предявените искове.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

С решение № 7155/30.11.2018 г., постановено по адм.д. № 2363/2018 г. по описа на АССГ, съдът е осъдил Агенция за социално подпомагане да заплати на И. А. К. от [населено място] сумата от 200,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди. Със същото решение, И. А. К. от [населено място] е осъден да заплати на Агенция за социално подпомагане сумата от 97,50 лв., представляваща разноски, съобразно отхвърлената част от иска.

С решение № 9416/19.06.2019 г., постановено по адм.д. № 412/2019 г. по описа на ВАС, III отд, съдът е отменил решението на АССГ, в частта, с която К. е осъден да заплати на АСП сумата от 97,50 лв. и това искане на ответника е оставено без уважение. В останалата част, решението е оставено в сила.

Съдът, издал осъдителното решение, е издал изпълнителен лист на И. А. К., на 10.07.2019 г., за сумата от 200,00 лв.

Със заявление от 12.07.2019 г., жалбоподателят е приложил изпълнителния лист и е поискал от АСП да му изплати посочената в листа сума на посочена от него сметка.

С писмо до И. А. К., АСП го е уведомила, че по силата на решение № 7155/30.11.2018 г., постановено по адм.д. № 2363/2018 г. по описа на АССГ, К. е осъден да заплати на АСП сумата от 97,50 лв., поради което на основание чл. 103 ЗЗД тази сума ще бъде прихваната от дължимата му на него сума от 200,00 лв.

Писмото е получено лично от жалбоподателя, на 16.08.2019 г.

Видно от бюджетно платежно нареждане от 12.08.2019 г., по сметка на И. А. К., АСП е превела сумата от 136 лв.

След преценка на доказателствата по делото от правна страна, съдът намира следното: Настоящият съдебен състав приема, че така подадена, жалбата по реда на чл. 256 АПК е недопустима, поради следното:

Жалбоподателят моли за защита срещу неоснователно фактическо бездействие по реда на чл. 256 АПК, като същевременно не твърди бездействие, предмет на цитираната разпоредба. Според чл. 256, ал. 1 от АПК, бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. Фактическият състав на цитираната правна норма включва наличие на задължение за административния орган, произтичащо пряко от нормативен акт, да извърши конкретни фактически действия при проявлението на определен юридически факт и съответно бездействието на административния орган – неизвършването на тези действия. Бездействието е липса на физическа изява на действие, което следва да се извърши по силата на нормативен акт. Защитата срещу неоснователните бездействия от страна на административен орган е уредена в две хипотези. Предмет на осъдителния иск по чл. 256, ал. 1 и чл. 256, ал. 2 АПК е правото на лице или организация на конкретни фактически действия от административен орган, за които органът е задължен пряко от закона.

В конкретния случай не е налице фактическо бездействие, действието по което да произтича пряко от закона. Това е така, тъй като в следствие на осъдително решение в полза на жалбоподателя и издаден изпълнителен лист за сумата от 200,00 лв., К. е

поискал от АСП да му изплати посочената сума. Т.е., налице е годно изпълнително основание – осъдително съдебно решение, въз основа на което е издаден изпълнителен титул – изпълнителен лист. Задължението за органа да изплати посочената сума от 200,00 лв. е възникнало не по силата на закона, а на основание съдебното решение и изпълнителния лист. Поради това, не е налице фактическо действие, за изпълнението на което ответника да е задължен пряко по силата на правна норма. Това представлява действие по изпълнението на влязло в сила съдебно решение. Всички действия по изпълнение на влезли в сила решения, представляващи изпълнителни основания се извършват по специалния ред на изпълнителното производство. Законоустановени са редица способности за защита в изпълнителното производство при наличие на спор дали размера на задължението е изцяло заплатен /погасен/. Следователно, ищецът разполага с друг ред за защита в изпълнителното производство, а не като предяви иск защита срещу неоснователно бездействие по реда на чл. 256 АПК. По своето естество, вземането, което има спрямо ответника представлява частно правно вземане, а органа по изпълнението на това вземане срещу административен орган е съдебният изпълнител, в чиито район е местоизпълнението на задължението.

Относно изложеното за нарушения на ЗДСл от страна на служители при ответника, съдът намира, че тези твърдения са неостосими към предмета на делото, доколкото същите могат да касаят основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност на съответните служители, но не и да доведат до основателност на предявения иск по чл. 256 АПК. Тази отговорност обаче не може да се ангажира от съда, а следва първо да бъде констатирана от органа, който да наложи съответните наказания. Дори да са налице такива нарушения на ЗДСл, същите по никакъв начин не са относими към фактическо бездействие от страна на ответника, нарушаващо правата на жалбоподателя.

Както се посочи по-горе, изложеното от жалбоподателя в жалбата му, представлява действия по изпълнение на влязъл в сила акт, представляващ изпълнително основание и издаден въз основа на него изпълнителен лист, а не фактическо бездействие да се изпълни задължение, пряко произтичащо от закона. Доколкото обаче в уточнителна молба от 03.09.2019 г. жалбоподателят изрично е заявил, че претенцията му е по чл. 256 АПК, съдът не може да изменя тази претенция и да се произнася по нещо различно от заявеното, още повече, че жалбоподателят е ползвал адвокатски услуги.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав счита, че подадената жалба, като недопустима, следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

Воден от горното и на основание чл.159, ал.1, т.1 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ „заявление – искане – жалба – иск“ от И. А. К. от [населено място], чрез пълномощника му адв. Ж., по реда на чл. 256 АПК срещу незаконосъобразно бездействие от Агенция за социално подпомагане да изпълни задължения, пряко произтичащи от закона.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 10321/2019 г. по описа на 59 състав на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване, с частна жалба пред Върховния

административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: